

कर्मेव ब्राह्मण्यहेतुरित्याह प्रागिति नाभिवर्धनात् नालच्छेदनात् ॥ ३४ ॥ जायते संयुज्यते वेदसंयोगानंतरमेव ब्राह्मण्यमुदेति तद्वत्प्रवर्णेनापीति भावः द्वैधे जातौ संशयसति ॥ ३५ ॥ दत्तं वैदिकसंस्कारोय दिनविद्यते तर्हि सर्वाः प्रजाः कृतकृत्याः शूद्रतुल्याः तथा च स्मृतिः न शूद्रे पातकं चिन्तयति न च संस्कारमर्हतीति तेषां संस्कारानर्हत्वं निष्पापत्वाभिधानात् कृतकृत्यत्वं दर्शयति तद्वत्त्रैवर्णिका अपि स्युरित्यर्थः अत्र वृत्ताभावे ॥ ३६ ॥ उपसंहरति यत्रेति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ एवं युधिष्ठिरमुखेन ब्रह्मविल्लक्षणा निब्रह्मचरिण्यसर्पमुखेन चित्तशुद्धिद्वारा आत्मविविदिषोत्पादनद्वारा ब्राह्मप्राप्त्युपायान् दानादीन् विधातुमयमध्याय आरभ्यते भवानेतादृश इति अनुत्तमा गतिः स्वर्गवाप्तिः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ गुरुलाघ

प्राङ्नाभिवर्धनात्पुंसो जातकर्मविधीयते ॥ तत्रास्य माता सा वित्री पिता त्वाचार्य उच्यते ॥ ३४ ॥ तावच्छूद्रसमो ह्येष यावद्देन जायते ॥ तस्मिन्नेवं मतिद्वैधे मनुः स्वायं भुवो ब्रवीत् ॥ ३५ ॥ कृतकृत्याः पुनर्वर्णाय दिव्यं न विद्यते ॥ संकरस्त्वत्र नागेंद्रबलवान्प्रसमीक्षितः ॥ ३६ ॥ यत्रेदानीं महासर्पसंस्कृतं वृत्तमिष्यते ॥ तं ब्राह्मणमहं पूर्वमुक्तवान् भुजगोत्तम ॥ ३७ ॥ सर्प उवाच श्रुतं विदितं वेद्यस्य तव वाक्यं युधिष्ठिर ॥ भक्षयेयमहं कस्माद्वातरंते वृकोदरं ॥ ३८ ॥ इति श्रीम. आरण्यके प. आजगरपर्वणि अजगरयुधिष्ठिरसंवादे अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ युधिष्ठिर उवाच भवानेतादृशो लोके वेदवेदांगपारगः ॥ ब्रूहि किं कुर्वतः कर्म भवेद्भूतिरनुत्तमा ॥ १ ॥ सर्प उवाच पात्रे दत्त्वा प्रियाण्युक्ता सत्यमुक्ता च भारत ॥ अहिंसा निरतः स्वर्गं गच्छेदिति मतिर्मम ॥ २ ॥ युधिष्ठिर उवाच दानाद्वा सर्पसत्याद्वा किमतो गुरुदृश्यते ॥ अहिंसा प्रिययोश्चैव गुरुलाघवमुच्यतां ॥ ३ ॥ सर्प उवाच दानं च सत्यं तत्त्वं वा अहिंसा प्रियमेव च ॥ एषां कार्यगरीयस्त्वादृश्यते गुरुलाघवं ॥ ४ ॥ कस्माच्चिद्दानयोगाद्विषयमेव विशिष्यते ॥ सत्यवाक्याच्च राजेंद्र किंचिद्दानं विशिष्यते ॥ ५ ॥ एवमेव महेष्वासप्रियवाक्यान्महीपते ॥ अहिंसा दृश्यते गुर्वीत तश्च प्रियमिष्यते ॥ ६ ॥ एवमेतद्भवेद्राजन्कायपि क्षमनंतरं ॥ यदभिप्रेतमन्यत्ते ब्रूहि यावद्ब्रूवोम्यहं ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच कथं स्वर्गं गतिः सर्पकर्मणां च फलं ध्रुवं ॥ अशरीरस्य दृश्येत प्रब्रूहि विषयांश्च मे ॥ ३८ ॥

वंगौरवंलाघवं चेत्यर्थः ॥ ४ ॥ कार्यगरीयस्त्वमेव सामान्यतो विदुषोति कस्माच्चिदिति अयमत्र निर्णयः पिशुनायाभयं दातुं सत्यं मतिमांस्त्यजेत् साधूनामभयाये हत्यजेत् सत्यमपि ध्रुवं स्तेनेषु च प्रियाख्यानादहिंसाश्रेयसीमता अहिंसातः परात्माख्यप्रियाख्यानां विशिष्यते एतच्च पुत्रांस्तत्त्वोपदेशेन प्रब्रूज्य पितरंदुःखयतानारदेन मदालसया चकृतं ॥ ५ ॥ तदेतदाह ततश्च प्रियमिष्यते अहिंसातोऽपि प्रियं गुरुतरमित्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ देहातिरिक्तमात्मानं साधयितुं प्राक्कर्मसद्भावं दर्शयिष्यन् कर्मणां निष्फलत्वं तावदाशंकते कथमिति अशरीरस्य न दृश्येत देहस्य कथं स्वर्गं गतिः कथं वातत्र विषयो पभोगः कथं वा कर्मफलस्य ध्रुवत्वमप्रत्याख्ये यत्त्वमित्यर्थः स देहस्य स्तेनत्रयं युज्यते ननु देहहीनस्येति भावः ॥ ८ ॥